

## **Legislativní rada vlády**

Č. j.: 133/15

V Praze dne 23. dubna 2015

Výtisk č.:

### **S t a n o v i s k o**

#### **Legislativní rady vlády k návrhu věcného záměru zákona o odpadech**

---

##### K celkovému zaměření návrhu

Nová koncepce odpadového hospodářství preferuje rozdělení dosavadního zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, který se stal postupem času vzhledem k velkému množství novelizací značně komplikovaným a nepřehledným, na zákon o odpadech a zákon o výrobcích s ukončenou životností. Hlavním záměrem právní úpravy je vytvořit podmínky, které umožní naplnit požadavky evropských právních předpisů, zejména pokud jde o dodržování hierarchie nakládání s odpady, stanovené rámcovou směrnicí o odpadech. Právní úprava reflektuje vývoj odpadového hospodářství v České republice. Nově upravuje například obchodování s odpady, sběr odpadů pomocí mobilních zařízení, poplatků za komunální odpad nebo poplatků za ukládání odpadu na skládku. Zároveň věcný záměr zákona vychází ze stávající právní úpravy tam, kde se v praxi osvědčila.

##### II.

##### Vztah k právu EU

Návrh věcného záměru zákona obsahuje výčet předpisů EU, které měl předkladatel zohlednit, a to:

- Směrnici Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic,

- Nařízení Rady (EU) č. 333/2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES,
- Nařízení Komise (EU) č. 1179/2012 ze dne 10. prosince 2012, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy skleněné střeby přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES,
- Nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES,
- Směrnici Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů,
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 94/62/ES o obalech a obalových odpadech,
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností,
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ),
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2011/65/EU o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (přepracování),
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS,
- Nařízení Komise (EU) 1103/2010, kterým se stanoví pravidla podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES týkající se označování kapacity přenosných sekundárních (schopných opětovného nabití) a automobilových baterií a akumulátorů,
- Směrnici Rady o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (86/278/EHS),
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2006/21/ES o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES,
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS,
- Rozhodnutí Komise, kterým se zavádí pravidla a metody výpočtu pro ověření dodržování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (2011/753/EU),
- Rozhodnutí Komise, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (2000/532/ES),
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2010/75/EU o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění),
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES.

- Směrnici Rady o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem (87/217/EHS),
- Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (kodifikované znění).

Návrh věcného záměru zákona je možné hodnotit jako slučitelný s právem EU.

### III.

#### Způsob projednání návrhu

Návrh věcného záměru zákona byl projednán v připomínkovém řízení, jehož výsledky jsou uvedeny v předkládací zprávě a v části V. předloženého materiálu. Návrh věcného záměru zákona je podle předkladatele předložen s třemi rozpory, a to s Ministerstvem průmyslu a obchodu, Českým statistickým úřadem a Svazem měst a obcí České republiky.

První rozpor se týká sběru odpadů pomocí mobilních zařízení (bod 6.3. věcného záměru zákona). Ministerstvo průmyslu a obchodu nesouhlasí s tím, aby sběr odpadů pomocí mobilních zařízení byl nově prováděn pouze jako součást stacionárního zařízení. Ministerstvo namítlo, že svozové společnosti, které svážejí komunální odpad, nemusí vždy disponovat stacionárním zařízením, a dané opatření tak může být významnou překážkou pro trh. Předkladatel k tomu uvedl, že ve všech případech, tedy včetně svozu komunálního odpadu, bude možné mobilní sběr realizovat též jako přepravu odpadů, což umožňuje již platná úprava.

Druhý rozpor se týká problematiky sběru dat z oblasti odpadového hospodářství (bod 9.4. návrhu věcného záměru zákona). Český statistický úřad nesouhlasí s tím, aby údaje z oblasti odpadového hospodářství byly nově sbírány pouze v rámci evidence a ohlašování nakládání s odpady a výstupy z evidence a ohlašování produkce a nakládání s odpady zpracované Ministerstvem životního prostředí byly poskytovány i pro statistická šetření zajišťovaná Českým statistickým úřadem a pro evropské výkaznictví EUROSTAT. Podle Českého statistického úřadu tato hlášení nesplňují evropské parametry, k jejichž dodržování je Český statistický úřad vázán. Předkladatel k tomu uvedl, že navrhovanou úpravou sledoval především odstranění duplicitní evidence a ohlašování dat o odpadech.

Třetí rozpor se týká povinností fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem (bod 5.2. věcného záměru zákona). Svaz měst a obcí ČR nesouhlasí s návrhem, aby fyzické osoby byly povinny odkládat komunální odpad pouze na místa určená obcí nebo jej předávat oprávněné osobě. Daná povinnost je podle názoru svazu vymezena příliš široce a neurčitě, může být zneužívána jak ze strany občanů, tak oprávněných osob a především nelze přenášet na obce odpovědnost za komunální odpad a vyžadovat po nich plnění příslušných cílů. Svaz měst a obcí ČR navrhl, aby nepodnikající fyzická osoba v případě, že bude obecně závaznou vyhláškou stanoven systém nakládání pro vymezené druhy odpadů, neměla jinou možnost, než odpady určené v této vyhlášce odkládat na místo určené obcí. Předkladatel k tomu uvedl, že neshledal důvod ke koncepční změně přístupu k povinnostem nepodnikajících fyzických osob při nakládání s odpady, který je i platnou právní úpravou.

Návrh věcného záměru zákona byl projednán pracovními komisemi Legislativní rady vlády pro správní právo, pro finanční právo a pro soukromé právo. Návrh věcného záměru zákona byl rovněž projednán pracovní komisí Legislativní rady vlády pro hodnocení dopadů regulace (RIA) a její stanovisko je uvedeno v příloze k tomuto stanovisku Legislativní rady vlády.

Legislativní rada vlády projednala návrh věcného záměru zákona na svém zasedání dne 23. dubna 2015.

#### IV.

#### Návrh změn

Legislativní rada vlády má k návrhu věcného záměru zákona o odpadech tyto připomínky:

#### **Obecně**

1. Návrh věcného záměru zákona přebírá základní principy platné právní úpravy.

2. Množství připomínek uplatněných pracovními komisemi Legislativní rady vlády směřuje ke zpřesnění a jednoznačnosti dikcí jednotlivých ustanovení návrhu a přímo se promítnou až do paragrafovaného znění zákona.
3. Při zpracování normativního textu zákona bude třeba věnovat pozornost přesné formulaci jednotlivých ustanovení a vyhnout se používání nenormativního textu, což se obecně týká celého návrhu věcného záměru zákona.
4. V paragrafovaném znění v souladu s čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky upravit zmocňovací ustanovení; především jednoznačně stanovit zákonný základ a zákonné meze pro vydání vyhlášky; tato připomínka se v podstatě týká všech zmocnění k vydání vyhlášky.
5. Legislativní rada vlády doporučuje připravit souběžně s návrhem zákona o odpadech i doprovodné novelizace, které tento zákon vyvolá, tak aby byly připravovány i s novým zákonem o výrobcích s ukončenou životností a souběžně s nimi také byly předloženy k projednání vládě.

### **K části C. Návrh věcného řešení**

#### **K bodům 1 a 2 Předmět úpravy, Působnost zákona (str. 8)**

V paragrafovaném znění upřesnit věcnou působnost zákona, která je obsažena v obou bodech, a to jak pozitivně, tak negativně.

#### **K bodu 3. Odpad, vedlejší produkt a stav, kdy odpad přestává být odpadem (str. 9)**

V paragrafovaném znění upřesnit definici pojmu „odpad“ ve vazbě na úpravu pojmu „věc“ v novém občanském zákoníku.

#### **K bodu 4. Další základní pojmy (str. 11)**

Legislativní rada vlády doporučuje v paragrafovaném znění při definování pojmů dodržovat pojmosloví v souladu s novým občanským zákoníkem, například není vhodné uvádět nepodnikající a podnikající fyzickou osobu, protože podnikatelem podle občanského zákoníku není jen ten, kdo má k podnikání veřejnoprávní oprávnění, ale předpisy z oblasti veřejného práva by měly ukládat povinnosti jen těm podnikatelům, kteří podnikají právě na základě veřejnoprávního oprávnění a nikoliv „faktickým“ podnikatelům; mělo by se tedy uvádět, že jde o osoby oprávněné nebo neoprávněné k podnikání. U definice „obchodování s odpady“ je nadbytečné uvádět, že jde o činnost prováděnou „na vlastní odpovědnost“. Pokud

bude v paragrafovaném znění uveden pojem „prvotní původce odpadu“ je nezbytné zahrnout tento pojem mezi základní pojmy.

#### K bodu 5.1. Obecné povinnosti (str. 13)

V paragrafovaném znění upřesnit, zda by zákon o odpadech neměl řešit jen faktické předání odpadu, a nikoliv i jeho převedení do vlastnictví oprávněné osoby, a dále v paragrafovaném znění jasně stanovit postavení školy při školním sběru.

#### K bodu 5.2. Původce odpadu (str. 14)

V paragrafovaném znění upřesnit o jakou odpovědnost původce odpadu jde a v čem spočívá.

#### K bodu 5.4. Odpadový hospodář (str. 16)

Při vypracovávání paragrafovaného znění zvážit, zda má být institut odpadového hospodáře v navržené podobě zachován.

#### K bodu 5.5. Vzorkování odpadu (str. 16)

V paragrafovaném znění konkretizovat, co znamená, že za průběh vzorkování odpovídá pouze odborně způsobilá fyzická osoba a o jakou odpovědnost jde.

#### K bodu 5.6. Zajištění nakládání s odpadem, jehož původce není znám nebo již neexistuje (str. 17)

V paragrafovaném znění problematiku tzv. černých skládek konkrétně věcně upravit.

#### K bodu 6.3. Sběr odpadu (str. 18)

V paragrafovaném znění bude nadbytečné uvádět vedle sebe právnické osoby a fyzické osoby, postačí upřesnit, že jde pouze o osoby, což platí i pro další obdobné případy; tato změna se následně promítne i do ustanovení zákona upravující správní delikty.

#### K bodu 6.5. Využití odpadu (str. 20)

V paragrafovaném znění doplnit pravomoc správního orgánu uložit rozhodnutím povinnost odpovědné osobě nahradit náklady, které za ní správní orgán

uhradil, aby bylo zřejmé, že jde o veřejnoprávní povinnost a existoval tak exekuční titul, na základě kterého bude možné náklady po odpovědné osobě vymáhat; obdobné platí i pro bod 6.6.

#### K bodu 6.6.1. Odstranění odpadu skládkováním (str. 22)

V paragrafovaném znění konkretizovat, zda krajským úřadem prováděné místní šetření v průběhu provozu skládky má povahu ohledání podle § 54 správního řádu nebo kontroly na místě podle kontrolního řádu. K převodu nevyčerpané části finanční rezervy do Státního fondu životního prostředí stanovit, že k němu nemá dojít na základě pokynu krajského úřadu, ale na základě sdělení krajského úřadu, že zanikl provozovatel skládky odpadu a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, a banka sama na základě tohoto sdělení provede převod finančních prostředků. Doporučuje se zvážit nahrazení pojmu „finanční rezerva“ pojmem „fond“ nebo „peněžní rezerva“.

#### K bodu 6.8.1. Povolení k provozování zařízení ke sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu a k obchodování s odpady (str. 25)

V paragrafovaném znění minimálně obecně stanovit, jaké podmínky může krajský úřad v rozhodnutí o povolení k provozování zařízení stanovit, aby výkon státní moci měl zákonný základ. Problematiku přepracování provozních řádů z důvodu změn v právní úpravě řešit především přechodným ustanovením nové právní úpravy a stanovené obecné pravidlo v zákoně o odpadech by mělo platit jen v případě absence přechodného ustanovení.

#### K bodu 7.1. Základní povinnosti při přepravě odpadu (str. 27)

Při vypracovávání paragrafovaného znění zvážit, zda stanovit dopravci povinnost informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpad, když je zároveň stanoveno, že osoby zúčastněné na přepravě odpadu jsou povinny na vyžádání kontrolních orgánů předložit doklady související s přepravou odpadu.

#### K bodu 7.2.5. Nedokončená a nedovolená přeshraniční přeprava odpadu (str. 30)

Nelze stanovit, že orgány celní správy neodpovídají za škodu, ke které došlo v důsledku nařízení odstavení dopravní jednotky a současně stanovit, že ustanovení

zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, tím nejsou dotčena. V paragrafovaném znění k povinnosti osob, které odpovídají za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu a jsou povinny uhradit náklady spojené s dopravou, využitím, odstraněním a uskladněním odpadu, doplnit i úpravu komu jsou povinny tyto náklady uhradit.

#### K bodu 7.2.6. Kontrola přeshraniční přepravy odpadu (str. 30)

V paragrafovaném znění vyřešit vztah mezi odborným stanoviskem ČIŽP a rozhodnutím krajského úřadu v pochybnostech, neboť nedává smysl, aby ČIŽP měla kompetenci vydávat odborné stanovisko pro orgán celní správy a současně bylo stanoveno, že tím není dotčena kompetence krajského úřadu rozhodnout v pochybnostech, zda určitá věc je nebo není odpadem. Navrhovaná speciální úprava k možnosti ukládání pokut v blokovém řízení v zákoně o odpadech se nejeví jako nutná.

#### K bodu 8.1.1. Povinnosti obce při nakládání s komunálním odpadem (str. 31)

Pokud má i podle nové právní úpravy platit povinnost obce zajistit místo pro odkládání veškerého komunálního odpadu produkovaného fyzickými nepodnikajícími osobami na jejich katastrálním území, je třeba tuto povinnost v zákoně stanovit. V paragrafovaném znění stanovit obcím pouze možnost a nikoliv povinnost vydat vyhlášku k systému nakládání s komunálním odpadem z obcí vznikajícím na jejich katastrálním území.

#### K bodu 8.1.2. Povinnosti fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem (str. 32)

V paragrafovaném znění stanovit, že zpoplatnění komunálního odpadu může z povahy věci být pouze veřejnoprávní ve formě poplatku a nikoliv, jak je navrhováno ve formě smlouvy. V zákoně závazně specifikovat, zda má být tento poplatek upraven v zákoně o místních poplatcích nebo v zákoně o odpadech.

#### K bodu 8.1.3. Povinnosti právnických osob a podnikajících fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem (str. 32)

V paragrafovaném znění specifikovat jakou formou má obec stanovit kritéria, při jejichž splnění se budou moci původci odpadů zapojit do obecního systému nakládání s komunálním odpadem v obci.

#### K bodu 8.2.1. Povinnosti při nakládání s biologicky rozložitelným odpadem (str. 33)

V paragrafovaném znění označení „vyjádření“ při výjimce z povinnosti získat povolení pro tzv. malá zařízení, nahradit rozhodnutím podle § 9 správního řádu včetně doplnění její výslovné úpravy.

#### K bodu 8.3.2. Hodnocení nebezpečných vlastností odpadu (str. 36)

V paragrafovaném znění vyjasnit právní povahu osvědčení o nebezpečných vlastnostech odpadu, a jednoznačně stanovit, zda jde o osvědčení podle části čtvrté správního řádu a pověřená osoba je fyzickou osobou vykonávající působnost v oblasti veřejné správy podle § 1 správního řádu.

#### K bodu 8.10. Odpady s obsahem přírodních radionuklidů (str. 44)

V paragrafovaném znění v případě odpadů s obsahem přírodních radionuklidů přihlédnout k návrhu nového atomového zákona, který již byl předložen vládě k projednání (vládní č.j. 1534/14).

#### K bodu 10.1. Poplatek za ukládání odpadu na skládku (str. 46)

V paragrafovaném znění jednoznačně stanovit zda poplatek za ukládání odpadu na skládku má mít veřejnoprávní nebo soukromoprávní povahu a stanovit v jakém režimu bude probíhat jeho správa. Dále stanovit, čím příjmem bude kompenzační složka poplatku, pokud se bude skládka nacházet na území více obcí a vycházet přitom z poměru zatížení území těchto obcí skládkou.

#### K bodu 11. Plány odpadového hospodářství (str. 48)

Závazné části plánů odpadového hospodářství by měly mít vzhledem ke svému obsahu formu opatření obecné povahy, protože forma právního předpisu pro ně není vhodná. V případě plánů odpadového hospodářství zpracovávaného na úrovni dobrovolného svazku obcí je třeba doplnit, kdo plán odpadového hospodářství v tomto případě schvaluje, zda orgán svazku obcí jako právnické osoby nebo orgány jednotlivých obcí sdružených ve svazku a jakou má mít právní formu.

K bodu 12. Výkon veřejné správy a správní delikty (str. 51)

Při vypracovávání paragrafovaného znění zvážit, zda zavedení fakultativního ukládání sankcí je skutečně vhodným řešením.

V.

Závěr

Legislativní rada vlády doporučuje vládě s c h v á l i t návrh věcného záměru zákona o odpadech, a přijmout k němu usnesení a v něm stanovit:

„V l á d a

I. s c h v á l u j e věcný záměr zákona o odpadech;

II. u k l á d á ministru životního prostředí vypracovat a vládě do 30. září 2015 předložit návrh zákona o odpadech, v němž budou zapracovány připomínky obsažené ve stanovisku Legislativní rady vlády a závěry ze schůze vlády.“.

Mgr. Jiří D i e n s t b i e r

ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu  
a předseda Legislativní rady vlády

**Stanovisko**  
**komise pro hodnocení dopadů regulace**  
k  
**věcnému záměru zákona o odpadech**

---

## **I. Úvod**

Platný zákon o odpadech bude dle předloženého věcného záměru zákona nahrazen dvěma předpisy - zákonem o odpadech a zákonem o výrobcích s ukončenou životností. Předkládaný věcný záměr nemění zásadně filozofii odpadového hospodářství, ale zavádí několik změn v existující konstrukci.

Toto stanovisko je zpracováno k verzi RIA, která byla předložena na základě negativního stanoviska Komise RIA po projednání s předkladatelem ze dne 20. března 2015, v návaznosti na pracovní jednání předkladatele věcného záměru zákona a zpravodaje komise RIA k uvedenému zákonu, na kterém předkladatel reagoval na výhrady Komise RIA, neboť nová RIA nebyla na řádné jednání komise dne 10. dubna 2015 předložena k opětovnému projednání.

## **II. Připomínky a návrhy změn**

Na pracovním jednání byly mnohé výhrady komise RIA vyjasněny nebo předkladatel VZZ přijal výhrady Komise RIA a zprávu podle nich přepracoval. Zpráva tak doznala výrazných změn a zlepšení, zejména po formální stránce a po stránce srozumitelnosti. Pracovní jednání zároveň prohloubilo některé pochybnosti o zprávě RIA a způsobu, jímž byla zpracována. Z jednání např. vyplynulo, že nelze vyloučit, při určitém nastavení podmínek v jedné dílčí úpravě v paragrafovaném znění zákona, že dojde k podstatné změně na trhu pro osoby, které provozují mobilní zařízení pro sběr odpadů a/nebo pro původce odpadů – náklady pro tyto osoby nejsou uvedeny ani kvalitativně a celkový dopad na trh s odpady či na trh provozovatelů mobilních zařízení se neuvažuje, s odůvodněním, že není dostatek dat.

Přestože zpráva byla přepracována a doplněna, v mnoha případech výrazně, zpráva RIA poskytuje jen v omezené míře informaci, která by umožnila skutečně porovnat přínosy a náklady navrhovaných změn legislativy. Důvody jsou následující:

- Zpráva vychází z principu předběžné opatrnosti, který se projevuje mimo jiné ve slovních spojeních „*může způsobit poškození životního prostředí...*“, „*mohlo by dojít k poškození...*“, aniž by byly uvedeny bližší charakteristiky původců tohoto potenciálního poškození – tj. četnost potenciálních původců, specifikace případů, kdy „*mohou způsobit...*“, věcná opatření, která lze proti

rizikům činit již nyní, nebo jsou nyní činěna, aby bylo možné posoudit míru a závažnost onoho „*může způsobit.*“ a míru nápravy situace navrhovanými změnami, tedy jejich přiměřenost (pomocí posouzení nákladů a přínosů).

Na obhajobu zprávy RIA je nutné zdůraznit, že v obecné úrovni věcného záměru je neobyčejně obtížné a nákladné k obecným záměrům identifikovat dostatečně věrohodně přínosy a náklady. RIA se o to do určité míry snaží, především kvalitativním způsobem.

- S výše uvedenou skutečností souvisí i to, že v úrovni věcného záměru zákona nejsou a někdy ani nemohou být dostatečně přesně nebo vůbec známy podrobnosti nastavení pravidel regulace, neboť tyto podrobnosti budou až v paragrafovaném znění. Podrobnosti regulace však za určitých podmínek mohou zásadně ovlivnit hodnocení dopadů, a to nikoliv ve smyslu „méně či více něčeho“, ale v tom smyslu, že mohou zcela převrátit poměr nákladů a přínosů. Při stejném znění VZZ může tedy být samotný zákon nastaven jak tím způsobem, že přínosy převáží náklady, tak způsobem opačným. Takové případy je ovšem bez pomoci korektní RIA možné posoudit dosti obtížně.
- V mnoha případech dosud nejsou k dispozici dostatečná nebo vůbec dostupná data, na jejichž základě by bylo možné posouzení nákladů a přínosů provést. Viz např. text zprávy: „*Ministerstvo nedisponuje daty, které by bylo možné využít ke kvantifikovanému hodnocení dopadů, a tak u Varianty 1 uvádí protikladné hodnocení oproti Variantě 0*“.

Ze shora popsaných důvodů mimo jiné vyplývá, že provádět plnohodnotnou RIA by v případě tohoto věcného záměru zákona bylo přehnaně nákladné a přínosy takového hodnocení by byly, vzhledem k nejistotám, které nelze snadno či vůbec odstranit, a vzhledem k nákladům malé a užitek z takové hodnocení by nebyl zásadně větší, než hodnocení stávající.

Komise RIA konstatuje, že do zprávy RIA byly doplněny části a informace, které lépe a přehledněji zdůvodňují obecný návrh zamýšlené regulace a umožňují tak poněkud lépe posoudit následná kvalitativní hodnocení, s nimiž RIA pracuje.

### **III. Závěr**

Přepracovaná RIA reflektuje mnohé dílčí připomínky, vznesené v původním stanovisku i připomínky vznesené v průběhu pracovního jednání. Určitá omezení RIA, která jsou dána důvody, popsanými v připomínce výše, nelze v současnosti překonat za rozumných nákladů, v rozumném čase nebo kvůli obecnosti navrhované úpravy (na obecný záměr je obtížné, i když ne nemožné, zpracovat specifické hodnocení dopadů).

**Komise RIA doporučuje přepracovanou závěrečnou zprávu z hodnocení regulace proto s ch v á l i t.**

**Současně však Komise RIA důrazně požaduje, aby bylo zpracováno podrobné a pečlivé hodnocení dopadů regulace k paragrafovanému znění zákona, které bude nejen identifikovat všechny náklady a přínosy vyplývající v tu dobu již z konkrétních ustanovení, ale bude tyto náklady a přínosy hodnotit kvantitativně.** RIA k paragrafovanému znění zákona by se měla zabývat hodnoceními, která budou vycházet přinejmenším z následujících otázek (otázky jsou

uváděné na příkladech některých dílčích témat, otázky jsou přiměřeně platné pro celý nový zákon):

Příklad nastavení poplatků za ukládání odpadu:

Jak velké snížení poplatku za ukládání nebezpečných odpadů (snížení na jakou výši) vyvolá (pravděpodobně) změnu chování, která je žádoucí? - Za jakých ostatních podmínek k vyvolání takové změny dojde? – Jaké jsou hranice této změny (jaké je nejmenší nutné snížení poplatku, které způsobí požadovanou změnu chování subjektů a současně od jak velkého snížení poplatku již k dalším změnám chování subjektů docházet nebude? - Jakým způsobem se změní situace na trhu s odpady v segmentu nebezpečných odpadů v důsledku této změny poplatků? - V jaké míře lze předpokládat, že se sníží zatížení či rizika znečištění životního prostředí?

Příklad evidence a ohlašování odpadu:

Proč je navržena právě tato výše, od níž původce nemusí ohlašovat odpad? - Kolika subjektů by se dotklo a s jakými dopady v systému, kdyby se výše stanovila jinak? - Jaké jsou přijatelné hranice pro ohlašování odpadů (horní hranice, za níž už z neohlášení příliš roste riziko pro životní prostředí – dolní hranice, pod níž je přínos pro podnikatelskou sféru zanedbatelný) a o jaké argumenty a výpočty se takové stanovení hranic opírá?

Podobným způsobem je při hodnocení RIA paragrafovaného znění zákona nutné přistoupit ke všem navrhovaným opatřením, až na výjimky, jako např. „Původce odpadu – zařazování odpadů“.

Vypracoval: RNDr. Jan Vozáb, PhD

**prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc., v.r.**  
předseda komise